

PROUTAM DIN POATE TABELE URTI-VAI

ORGAN AL COMITETULUI JUDETEAN NEAMI AL P.C.R. SI AL CONSILIULUI POPULAR JUDETEAN PROVIZORIU

4 pagini 30 bani

Desen de Mihai MADESCU

Viktor TUDOSF

(Continuare din pag. 1)

Iar construcții ridică
Noul, din beton și oțel.
Duc urmări spre zări
Faima noastră-n zori de țară.
De la Dunărea Carpați
Cresc industriile și orașele.
Pe ogore-am semănat
Normal hobi și hobi curat.
Ni s-a legat în anare
Lumini largi, unduioare,
Căci vom avea pe masă
Pînă mare și gustoasă.
Și porumbul roșu bine
De-avem haină de plină.
Rodu-avem și al vînt,
Simburile vîntului,
Și sorbim din palare
Stroful cu tot la masă mare.
Să ciocnim dar împănă
Un pahar de vînt bun!

Urati, mîi...
Hău...

Ca tot omul gospodăru,
Să cîntăm în-un pahar,
Să cîntăm, lăutărească,
Ori și unde poporește,
Semne de belug și spor
Azi în casa tuturor.
Cîi privești județul roșu,
S-a mînat ca niciodată.
In acest an multe sate,
Alături-nțelese,
Au fost electificate,
Bezurile luminoase.
Stau pe ulițe și case
Sînt lumina lor, mai nene,
Să vezi sute de lăune
Cum mai e cu zor și zor
Zestre pentru mîntă lor.
Cum pe le și alături
Bumbeșul și iurubă,
La camoși și la tochi
Nici mai coase lăutăre,
Coase și brodează-n fir
Cu „leana” tip „Căprie”,
Magazinelor sătești
Îi clădă de poftă,
Văra toată al mîntii,
Dar al tot ce țîlă dori,
Ti-a lăsat în casă sporul
Pentru cal lucrul agnol.
Lăi arat, lăi înghesat,
Lăi prăsit și lăi galat.

Boate verde, boate lăută,
Să strigăm cu tot-o dată,
Pentru căl belug în țară
Și în lumii primăveră,

Minăi, mîi...
Hău...

Să-l urăm și pe acel
Că în fața mîntii,
Dăruie de plug aproape,

Nici o vorbă nu vă scapă,
S-măști o urătură
La Cîndrești în bălătură,
Bul la plug de ni s-ar da
De nici, nu l-am lua —
Slăbi și costelivi, plăvăni
Păcă-n-au mînat cu anii.
Dar sînt alte părți gdaști
Gospodari ca la Cîndrești:
La Podolani, bîndărești,
Cum e-n grajd, e și afară.
Fotie verde siminor,
Mai lăutăre plugi pe loc,
Că și alții, tot așa.
Tin în loc producția,
Stau o zi stau două, trei,
O decadă dacă vreți,
Stăbă după mînt de lăută
Cînd efortul noi se-adună,
Iese ea, producția,
Insă calitatea, la!
Sînt unii care ar vrea
Să năucească... mai așa.
Cred că pot să lase planul
Să se facă și la anul.
Vin la treabă dumneaor
Cînd au poia și cînd vor,
Chiar așa, precum v-am spus,
Sînt prezenți și totuși nuia.
Celor ce uită serviciul
Trai cu lăută și cu spiritul.
Le urăm să aibă parte
Numai de calea cu lăută
La urăle lăutăre!

Să nu mai lipsească mîi,
Minăi, mîi...
Hău...

Trageți brazdă mîi plugari
Și pentru mîntăgari,
Fîldea, vrei în ori în vînt,
Zăbăle te lăută de el,
Unu, nu ai ce să spui,
Te servesc clase tutei.
Ații lăutăre descură
Ca să vadă omu „să lăută”,
Der dacă din tîmplăre

Unu ori nu vînt, dar mîi,
Atunci, vai de barba lui!
Tîns și ras, în cîntă mîntii
Te-a cîntat urgent și... dă-te!
La cîntări tot cam așa —
Pleat cu... oare în pîlpă!
Rădă adus acasă
Săde „reparat” pe masă,
Dar în loc de lăutăre
Ei îi zice-o hîrlă,
Și în loc de o bîntă,
Îi servește o lăută.

Hai lăutăre să-l urăm,
Boate că-l lăutărețăm.
Minăi, mîi...
Hău...

Le urăm la vînturi
Să-mpute doar răpitori,
Cărb, sub foc, am vînt să
moară

Pentru la muzica noastră
(Vînturi) Dan Spătaru
și Margareta Pălaru,
Să se ducă la vînt
După ce s-au autenat.
Am dori, mîntărețăm,
Vînturi cu fir mai bun
Muzica noastră s-a-jungă
Pușcă cu tragere lungă.

Minăi, mîi...
Hău...

Tineri, iubitori de vise,
Lăutărețele deschide
Să le țineți, se cîntăre,
Pentru anul care vine.
Deschideți în noaptea asta
Lăută, către timp, lăutăre,
Să primim o clipă lăută
Cum sîntă despletit cîntina
Să primim în oșpele
A pînă lăutăre.
Pentru vînturi lăutărețele,
Pentru tot ce-l ținește,
Pentru zăbăle albastre,
Pentru dragostele noastre,
Trageți roata mîi lăutăre,
Mai sunați din zurgăle
Și pocniți vînturi din bici.

Minăi, mîi...
Hău...

Anul '69 s-a vînt
Cu lăbănt și bucurie,
Să mîntim cu tot elanul
Cum ne cete cîntărețăm.
Tot în frunte cu partidul
Stroful în jurul lui, ca cîntul,
Vom lăvăne, căci cîntul
Lăută, născuț lăutărețăm.
Stim ce ne-a cete Congresul:
Pătrundîndu-l lăutărețăm
Am pînă pe drumul care
Urăc tot mai sus, spre soare,
Tot, cu lăută fierbinte,
Cu partidul lăutărețăm,
Să alăstăm cu spor și bine
Planul anului care vine.
Pentru anul viitor,
Să strigăm lăutărețăm, în cor,
Minăi, mîi...
Hău...

Frînză verde de secară,
Trageți brazdă peste țară,
Brazdă largă de succese,
Brazdă lăutărețăm,
Ca să zboare-n zări de zări
Căldule noastre urări.
Anul care-ntina vine
Pentru mine, pentru tine,
Fiețe rampa de lansare
Către zboruri viitoare,
București, Timișoara,
Au trimis în toată țara
Chemare să-născem alte
Noi succese, mai fante.
Am răspuns că ne-am întrecut,
Că voiața noastră n-are
Nici alături și nici hotare,
Partidul lăutărețăm
Tot ce noi vom țineți,
Că-nplînim un sfert de veac
De cînd ne-am eliberat.
Trageți brazdă mîi lăutărețăm
Și sunați din zurgăle,
Hău...

De urat am mai ura,
Dar născuțăm înnopta
Și am vrea să dăm binețe
Și prin cel lăută județe.
Să ducem solia noastră
Pînă la Dunărea albastră,
Și-apoi în năvălă lăutăre
Să pînăm spre Maramureș.
Tora-ntr-oază s-o urăm,
Brazdă-odă-n să brazdăm
Căleți lungă, noaptea lăutărețăm,
Nu sînt hîna vorba mîntii,
Minăi plugul, mîi lăutărețăm,
Peste mîntii și peste vînt,
Peste dealuri și cîmpii,
Că născuțăm lăutărețăm
Ne-am pînă pe-alicea zorii
Și pînăse remanțărețăm.
Rămînel gîrde cu bine,
Iar în anul care vine
Să vă lăutărețăm la țel,
Cu colaci și otonei.
Să-născuțăm din nou pahare
Pentru țară din hambare,
Pentru lăutărețăm,
Pentru tot ce s-a-nplînim
Pentru cea să lăutărețăm
Și să-născuțăm în nou an
Alte depășiri de plan
La mîntărețăm, mîi lăutărețăm,
Și sunați din zurgăle,
Hău, hău...

D. BUZNEA

Revelionul... în secvențe!

Ora 8: Pe jos, spre țară.

Ora 8:30: Opt și jumătate.

Ora 9: Cine va deschide usa?

Ora 10: Toată lumea rîde,
clăță și dansează.Ora 11: Excelența se se
duce să mîntăre.Ora 12: Momentul adevă-
rului.

Ora 1: Desfășurarea.

Ora 2: Cel mai frumoasă
ecrocherii din lume.

Ora 3: Eruptia.

Ora 4: Suflete în cor.

Ora 5: Întoarcerea pe pî-
mint.

Ora 6: Răsundă valea.

C. BOSTAN

Pseudocronică

Anul vechi își bate ultimele ceasuri
Vin colindători cu-nroșite nasuri
Iată, tobe, clinchet și ghîrlănde-n geamuri,
În curînd ne bate '69-n geamuri;
I-am lăsat în cale cu o urătură
(Mi-o ține-o lună la... registratură),
Ea, Birocrateasca, mîntă și senilă,
I-a lăsat la coadă și pe... Moș Gerilă
Pînă să-l aplice... viza de intrare;

Dar, în fine, lată-l; sacu-l plin și mare
Lăsatul de țînclă cu o gămăle:
„Eu am fost cîmîntă, dă-mi o lăcăle!”
„Apropo de daruri” mîi-a sîpîit soția,
Au sînt surprize la... „Bijuteria”,
Vrea să-și completeze anul așa salba
(Adă-l, Moș Gerilă, și-un pachet, de... „Alba”)
Fu is trist; mă-ntrăbea: „dar ce al Ioane?”
„Așteptam o carte” (cea de... telefoane)

Opt amici văzîndu-mi cum afum cîrnatii
Și-au lăsat în grabă... autoînvinții
„Ce simpaticii sînteți!” (oi, ce medlozi,
Le spuneam mai bine că mă duc la socri).

În sfîrșit, la masă lăță-ne cu toții
(Au venit cu nașii, finii și nepoții):
Opt cazane ciorbă, zece metri chișcă
(Pentru torturi pus-am un cazan de frișcă)
Sapte curci alese și-un curcan la tavă,
Un butoi de Riesling, unul de Tinavă
Cîrnaciori, sarmale sapte-ș cinci de chile
Cît mîntărețăm altul într-un an de zile

Dar e masa plină, ridicăm paharul
„Val nu-l tortu-acea, ați greșit... muștarul!”
Trece timpul, vine vremea buclucășă
Cînd mîntărețăm plăcinte și cîntim răvașe
Sarcină precisă: eu am fost... poetul
(Mi-l văd talentul la... freca parchetului)

Dară vremea trece, se scurge ca spuma
În, scriind acestea, mă-ntrărețăm cu gluma.
E țîrziu. La masă, lei, lăutărețăm,
O să sorb paharu-n cîntărețăm dumnea-voastră.
Gîndurile toate într-un snop s-adună,

LA MULȚI ANI, PRIETENI, MULTA VOIE BUNĂ!

Obiceiuri și tradiții din județ

Anul Nou este întîmpinat de
poporul nostru cu un întreg
cortegiu de manifestări folclo-
rice, de o excepțională vari-
etate și bogăție—literară, muzi-
cală, coregrafică, mimetică și
dramatică. În Moldova, reper-
torul obiceiurilor prilejuite
de acest eveniment este deo-
sobit de reprezentativ, inclu-
zînd uratul, jocurile cu mîști,
trăvestirile numeroase, cu func-
ție expresivă de prefigurare ar-
tistică a belșugului pe care
noul an este chemat să-l re-
verse asupra țării.

Uratul cu plugușorul — este
nelipsit din satele noastre. Plugu-
șorul mîntă purtat de cetele
de copii, sau cel cu fluter,
tobă, buhai, preșărit din vre-
me de băieții mai rășăriti, dar
mai cu seamă plugul mare,
incluzînd adesea un plug ade-
vărat — dovedesc perpetuarea
unor vechi practici agricole,
altîndu-și astfel originea în
vremuri imemorabile.

Complementar uratului cu
plugușorul, viața satelor jude-

țului este realmente dominată
în ajunul și ziua Anului Nou
de ceea ce se poate numi tea-
trul folcloric. Se discern aici
două categorii: jocurile vechi
cu mîști — între care locul de
onoare îl ocupă „ancestrala”
Capra și teatrul cu aspect vo-
devilesc a cărui apariție se gi-
tuează în a două jumătate a
veacului trecut, reprezentat de
numeroase variante ale pie-
selor haiducești, precum și de
cele mai puțin înfîntite, inspi-
rate din Războiul de Independen-
ță și primul război mon-
dial.

Capra — cea mai frecventă
(ades amestecată în programul
haiducilor, alcătuit de adevărate
lăutăre) își pierde originea în
orizontul carpațo-dunărean, a-
mîntînd poate de dionisi. Or-
namentat la vară de la sa-
la sa (la Borca, de pildă, botul
este îmbrăcat în piele) este
neamul de boagă, acest
scotat fiind acela al uluii
spectacolului, scheletul din
lemn este îmbrăcat cu scortie,

între coarce se așază ogîlzi,
fața inferioară, mobilă este
manevrată astfel încît în tim-
pul jocului scoate un clăpă-
nit ritmic, de grumaz se a-
tîrîșă panglici multicolore.

Jocul călășilor, mai rar în-
fînt (Zănești, Davideni, Bor-
lești) circumscrie unei orlă să-
săritene de stepă, se împune
mai ales prin eleganța mișcă-
rilor. Ursul, Cerbul, sînt, de
evemenen, sporadic reprezenta-
te. Arzăuții, reducîndu-se
la un fel de balet folcloric, re-
prezintă un obicei înfînt în
Evul Mediu, zonele spectaculo-
lului fiind în general acele care
alcătuiau cîndva moșia mănă-
stirilor închinată. Așide-
rea, Hărăpăi — moldovenii
păstrînd în amintire chipurile
exotice ale ostentilor negrozii
din rîndurile armatei Sublimei
Porți.

Teatrul haiducească, domeniu
în care meșteșugurile noastre ex-
celează, exprimă o pagină de

istorie, „întriga” fiind des-
săd de urmărirea haiducilor
de către reprezentanții autori-
tății administrative. Variantele
cele mai cunoscute sînt Jînea,
Bujor, Groza, Codreanu, Pă-
naș etc., aria de cuprindere
fiind generală, la Blăzul Ar-
delenei ca și la Gălu, Drăgă-
nești, Băhna, Șerbaști.

Recuzita variată, începînd
de la mîștile cu funcție inițială
magică și pînă la săbii și de-
corații, textele (transmise oral
sau scrise) cîntecesele și dansu-
rile, dintre care unele cu o
vechime impresionantă cro-
matismul uluitor, adevărat
curcubeu în mișcare, totul or-
ganizat după datina străveche
— afîrșesc prin a trezi lăutăre
unul al sărbătorii generale,
marșul de fast, optimism, de
un anume simțămînt cosmic,
caracteristică poporului nostru.

Lecții cu... „Grasă”

La masă, în tactul pendulei
din sufragerie, 18 pahare cu
vin se ridică și se ciocnă
pentru Anul Nou. Cînd urările
se potoliră, Petrică, vărul
gărdel, inginer agronom, goli
paharul cu spirit și umplu ca-
mera cu vocea-i caldă, ata-
cînd partea basului din cele-
brul cor „Multi ani trăiască!”.

Deodată, în ușa se auză niste
voci apunînd „Bună seară!”
Apoi, în casă își făcuseră
un grup de săteni. Gazda
îi întrebă:

— Ați venit cu corul?

— Ba cu autobuzul! răs-
punse un sătean muciati.

Un altul din grup arătă spre
invitatii:

— Dumnealor tot pentru lec-
ție sînt adunați aici de reve-
lion?

— Ce lecție, oameni buni?
se miră gazda.

— Lecția e treia de la cursu-
rile agro-zootehnice. Cea des-
pre îngrășăminte.

— Păi, dacă-i vorba de în-
grășăminte, la servicii și dv.
cite un pahar de „Grasă”! îi
făbăle soția lui Popescu.

După ce goli paharul, cel
mai în vîrstă dintre săteni își
sterse mustața, multumîndu-se
și apoi adăugă:

— Dar cu lecția ce facem?
Că noi pentru asta băturăm

drumul din comună pînă aici
la oraș. Era singurul loc unde-
l puteam găsi pe tovarășul In-
giner agronom Petrică, să ținem
cursul agro-tehnic.

— Cum singurul loc? se
ofensă Petrică. Aii uitat că
am mai lăsat cu voi două
lecții? Le ele cum m-ati gă-
sit?

— Foarte greu! oltă un să-
tean. Din cauza este ne frosim
mereu vremea bîlînd drumu-
rile după dumneață.

— Și ce, e rău? întrebă
Petrică. Umbînd din loc în
loc după mine, învățai geo-
grafia județului.

— Noi am vrea să-nvățăm
agro-tehnica! se auzi o altă
voce din corul sătenilor.

— Nu mă-nvățați pe mine ce
trebuie să-nvățați. Că doar eu
răspund de cursurile astea și
nu voi!

Un musafir, interesat de
feștii, începu să iscodească pe
săteanul de lîngă el:

— Ce-ati învățat la prima
lecție?

— A, la aceea despre ar-
turi? Acolo am învățat că
trenul stă la noi un minut și
că trage pe linia înțita.

— Ce apul, bade? se miră
orășenul. Dar ce, voi la cer-
cul agro-tehnic căpătați cunoș-
tințe feroviare?

— Cam așa! oltă săteanul.
Că lecția despre arături tova-
rășul lugher ne-a lăsat-o pe
peronul garii.

— Păi, de ce a lăsat-o acolo
și nu la cîmîcul cultural?

— Unde-al văzut dumneață
trece care să eprească în mij-
locul comunei? Că pe tova-
rășul inginer l-am prins în
gară înainte de a pleca acasă,
la oraș.

— Dar la a două lecție ce-ati
învățat? înalță musafirul.

— A doua e fost despre în-
grășăminte. Atunci am învățat
că o borbă bine săpunată e pe
jumătate rasă.

— Aha! Petrică v-a lăsat
lecția la frizerie?

— Aș! Nu l-a dat voie fri-
zerul. Zicea că dacă vorbește
în timp ce-l vede, poate să-l
tăie cu briciul.

— Bravo, fraților! Cînd mai
aveți lecții cu dînsul?

— Dîna alături făcu un să-
tean recovănt.

— Aoleu! se sperie un alt
cursant. Tocmai cînd vine la
noi în comună filmul „La gro-
zavă! Tovarășul inginer prece-
se duce să îi vadă. Și la ci-
nema n-o să-l mai găsim.

— De ce? întrebă mu-
safirul.

— Păi e întineria în sală.

V. D. POPA

— Iată tălăncile și carnetul cu note

Desene de arh. D. Band Krammer

Răvașe • Răvașe

UNEIA CARE

SE FARDEAZĂ...

Dai cu desrului fel de fel
Pe sprincene, ochi, pe gură
Căci nici Rubens, cît e el,
Nu te-ntrăce în pictură.

UNUI BETIV...

După zece sprîțuri reci,
Amețit, te-ai dus la meci
Și caserului l-ai spus:
Nu aveți o sticlă-n plus?

UNUIA CARE LUCREAZA

DE MINTUIALĂ...

Spul că muzica adori
Și ne-o dovedești ușor.
Simfonia (îl preferă)
Este cea... neterminată.

UNUI SOMNOROS...

A lăsat plăcinta dulce
Și friptura de curcan
Și-a dat fuga să se culce:
Vrea să trag-un somn...
de-un an!

UNUI ȘEDINȚOMAN...

Privesc cum stai printre
pahare:
Ești încîntat nevoile mare
Că Anul Nou a început
Cu o ședință de... băut!

UNUI BIROCRAT...

Nevesti-și, ca om cîmîntă
Îi spune: — Este necesar
Ca toate de la plăcintă
Să fie-n... dublu exemplar.

UNUI ÎNGIMPAT...

Ne-a mirat pe toți nespun
Transformarea dumitale:
Ieri (lăutărețăm) nasul pe sus
Azi... în oala cu sarmale.

UNUI PROCESOMAN...

Bine-a. Îl ca Anul Nou
(De n-ai fi pește puțință!)
Să-l aducă drept cadou
Un proces de... constîntință.

UNUI SUPORTER

SPORTIV...

Ești supporter înfocat la joc!
Cum însă faci scandal
și-acasă-n bloc,
Vecinii tăi așa s-au
exprimat:
„Suporterul e de
nesuportat”.

de Anul Nou d n l u m e

În Japonia. Indiferent de data la care s-au născut, naștii își sărbătoresc ziua de naștere de Anul Nou. Din această zi, japonezii se consideră cu un an mai în vârstă. Astfel se poate întâmpla că la 30 decembrie să împlinească la 1 anușel un an.

În Spania, conform unei tradiții străvechi, în noaptea de Revelion fiecare cetățean încercă să înghită 12 simburți de struguri în ritmul celor 12 băști care anunță miezul nopții. Cel care reușește această performanță este asigurat că va avea o "fericire fără nori" în tot cursul anului care vine.

În Sudan, Anul Nou este considerat de băștinăș ziua cîntecelor, dansurilor și glumelor. Tăietele noi sînt obligatorii pentru femei, iar bărbaii trebuie să aducă acasă un obiect confecționat la locul de muncă. Se înțelege că în această zi bărbaii care lucrează la fabricile de produse zaharoase aveau mult succes... bătrînii sînt invitați să execute un dans tineresc, iar tinerii să cînte cîntece de copil. Nimeni nu are voie să refuze sau să se supere cînd cel din jur ridă de neîndeplinirea lui.

Școțienii, în cluda faimei de rare se bucură, sînt foarte dărnicii în timpul sărbătorii dărniciei (Anul Nou). Atît dărnicia înalt, fiind invitați la revelion, aduc gazdei în dar câte un bulgăre de cărbune și un hering. Conform tradiției, cărbunele simbolizează căldura pe tot timpul anului (la propriu și la figurat), iar peștele — belșugul.

În Italia, un străvechi obicei cere ca în noaptea de revelion să se arunce pe fereastră, în semn de noroc, tot ce se consideră că este învechit și inutil în casă.

În Iran, în seara de revelion sînt nelipsite mesele încărcate cu mere, usturoi, grîu încolțit, sticle de oțet și de suc de

graminee verzi. În plus, pe mese sînt așezate vase cu apă pe care plutesc frunze verzi, fărîmuri cu ouă vopsite și cupe cu peștiișori vii. Toate au valoare simbolică. Dar dacă această "garnitură" de produse poate fi uncori incompletă, în momentul cînd salvea de tun anunță sosirea Anului Nou, fiecare mesean e obligat să țină în mînă o monedă de argint. O veche credință populară spune că cel ce se sustragă obiceiului riscă să-și petreacă anul departe de cel dragi.

Mongolii, întîmpină Anul Nou prin serbări populare ce se desfășoară în fete iubitelor. "Moș Gerilă" își face apariția ținînd în mînă un bici, simbolul păstoritului, o cremene și o tabacheră, vechile atribute ale nomadului ce nu se teme de singurătate și de peregrinări.

Anecdote

VIITORUL socru către viitorul ginere:

— Desigur că fumezi, hei, joci cărți, te iei după fete.

— Nu, n-am nici unul din aceste păcate.

— Atunci nu pot să-ți dau fata, căci nu țin ca soția mea să mi te dea mereu drept pildă.

☆

— **DRAGĂ** Pat ești cu desăvîrșire lipsit de simțul umorului. Rîzi de glumele patronului tău deși nu ai pic de sare.

— S-ar putea să n-am simțul umorului, dar în schimb am un pronunțat sentiment al autoconser-vării.

☆

AVOGATUL către client:

— Te-ai ruga să nu-mi ascunzi nimic. E adevărat că ai elacat o bancă din Chicago de unde ai furat 120.000 de dolari?

— Iur, că nu!

— În acest caz, refuz să te apar. Cine o să-mi plătească onorariul?

☆

DIRECTORUL către subaltern:

— De ce ai întârziat la lucru?

— Am lesit prea tîrziu din casă.

— Și de ce n-ai lesit mai devreme?

— Pentru că era prea tîrziu să ies mai devreme.

☆

GIND MARELE arhitect Le Corbusier a ținut odată la Paris o conferință în fața studenților în legătură cu principiile arhitecturii moderne, în discuțiile care au urmat, un student, care se considera deosebit de spirituos, i-a pus următoarea întrebare: „Cum ați construit un grajd de porci supermodern, modern, la care Corbusier răspunde prompt: „De ce? Intenționat să vă mutăți!”

☆

FRIZERUL: Nu te-am bărbierit eu mai înainte, domnule?

CLIENTUL: Nu dragă, ciatricele astea le am din timpul războiului.

☆

LA CINEMATOGRAF:

— Dacă vă deranjează palaria mea pot s-o scot.

— Nu, vă rog! Este mai amuzantă decît filmul.

☆

— Ce este mai frumos decît o femeie frumoasă?

— Două.

☆

ÎN BIBLIOTECA:

EA: Niciodată nu citesc cărți.

EL: De ce?

EA: Vreau să-mi păstrez individualitatea.

Și nu uita!... Să vorbești blînd, iuvărare Popescu!

Pără-cuvîntă

Fără cuvîntă

„Instinctul de conservare”

Sorcova iliciteiului

— Sorcova, vesela... Să trăiți, mai poftiți, Otonelul să-l serviți. Să-nfloriți, s-adormiți lute ca săgeala, Tare ca pialra, Sub un măr, Sub un pâr, Sub un fir de trandafir, Să pot și eu să respir.

Cum, nu m-auziți? Și mă socotiți? Printre iliciți? Am... Justificare: Mi-a dat tata mare, Mi-a mai dat un ban Bădica Tralan. Și-am vindut un cal Cu numele Faur Cu șaua de aur... — Bani-s de furat Că mata ai luat Azi un bou, miine-un trusou Nu știu cui un studiou, Un pahar, un sular, Și-at mai cheltuit — Lucru dovedit. Cu Mery, cu Pery, În mijlocul verii Pe la cafenea Și pe altceva, Că-ți ziceai mata De nu curge, pică O mașină mică Și-a pîcat... controlul (Care-și știe rolul) Să te sorcovească Să te socolească Ce mai... nu se mai discută La anul și la... opizeci la sută

B. OGHIAN

Mască de Anul Nou executată de Nicolae V. Popa din Tirpești

Dialoguri

MAMA: Ei fetto, ai terminat de plîns?

FETIȚA: Nu, mă odihnesc un pic.

☆☆

— Soțul meu dintr-o lună numai trei zile este acasă. Restul pe teren.

— Și nu te plictisești?

— Nu, dragă, trei zile trec repede.

☆☆

Un băiețel se plimbă distrat pe stradă. Este răcit, îi curge nasul, dar el nici nu se gîndește să-l steargă. Profesorul trece pe lângă el și îl întreabă:

— Nu ai o batistă?

— Be da, dar nu o împrumut nimănui.

☆☆

SOTIA: Prietenul ăsta al tău este prost crescut. Am stat cu el de vorbă o jumătate de oră și în timpul ăsta e căscat de vren 15 ori.

SOTUL: Dragă mea, probabil că voia să-și spună ceva.

La mulți ani!

Nu mai are file astăzi calendarul. Vremea e, prieteni, să-nălțăm paharul Căci trăim o clipă unică, mălastră: Anul nou și tinăr bate la fereastră.

La mulți ani urămui-ți, clasă muncitoare! Adă-ne, primește strînsă-mbrățișare. Ție datorămui-ți acul și lumina, Casa — culb de cîntec, și palat — uzina.

La mulți ani și ție, țărănișe nouă, Pune-ntr-ale noastre miinile-amîndouă. Ție datorămui-ți piinea și licoarea, Bărăgan de holde și livezi cît zarea.

La mulți ani vă spunem, cărturari ai vieții! Vă salută toată floarea tineretii. Cronica — trecutul, fapta — viitorul Să păstrați — tezaur pentru-nireg poporului.

Ani fără de număr, drag partid, părinte! Poartă-ne, condu-ne pașii înalți, Du-ne către veacul cel fără de seamă, Doar cu fericirea frate drept și geamă. Anul nou și tinăr bate, bate larăși. La mulți ani vă spunem. Mulți și buni, tovarăși!

Nesfîrșit să-ți fie anii, scumpă țară, Să-nfloriști ca merii-n zi de primăvară. Ți-a urat poetul viitor de aur. Fruntea ta să poarte fulgere și laur.

Mihai ASMARANDEI

— Ce mască îmi recomanzi pe ntru carnaval draga mea? — Cea din dreapta!

Răvașe Răvașe

UNUI DIRIJOR...

El și de revelion A ținut să fie-n ton De aceea, ca atare, A dat tonul la... pahare.

UNUI AVAR...

Zici că economisești, Toată iarna, toată vara; Însă de zgîrcit ce ești, Nu mai dai nici... „Bună seara”

UNUI ACTOR DE COMEDII

Nu-ncape nici o îndolală: Cînd joacă el în comedie E pentru publicul din sală „Adevărată... tragedie.

UNUI FLĂMÎND...

Te-au luat cu vorba: „Cum îți place clorba?” Tu cu gura plină: „Îmi pare... puțină!”

UNUI TINAR...

Știu precis ce-am de făcut. Dacă vreau să te sărut Nu te aștept pe la porțile Te sărut la... perlință.

UNUI PALAVRAGIU...

Stau ore-niregi și te ascult Căscînd la trei minute-odată Cu toate că vorbești prea mult Nu spui nimica niciodată.

UNUI ȘOFER...

Fiindcă ești poznaș Tu ai vrea. plocon Nu un mic răvas Ci un mic — talon!

UNUIA CARE NU IUBEȘTE CURĂȚENIA...

În viață n-a prea excelat La tuns, spălat, la îmbăiat, Și-umbla mereu nu prea curat Azi, în sfîrșit... s-a curățat

UNUI UMORIST...

Îți risipești cu dărnicie Creațiile amuzante; Dar faci mereu economie. Cînd este vorba despre... poante.

Un curean de Anul Nou

Acum cîteva zile am primit un bilețel de la soacră-mea. Mi l-a trimis pe birou printr-un cunoscut: „Vino urgent”, (se exprima în stil telegrafic) „Să nu știe Gîna” (Gîna e nevastă-mea).

— Ce-o fi? — mi-am zis. M-a luat o durere de cap.

Acum cîteva zile am primit un bilețel de la soacră-mea. Mi l-a trimis pe birou printr-un cunoscut: „Vino urgent”, (se exprima în stil telegrafic) „Să nu știe Gîna” (Gîna e nevastă-mea).

— Ce-o fi? — mi-am zis. M-a luat o durere de cap.

Acum cîteva zile am primit un bilețel de la soacră-mea. Mi l-a trimis pe birou printr-un cunoscut: „Vino urgent”, (se exprima în stil telegrafic) „Să nu știe Gîna” (Gîna e nevastă-mea).

— Ce-o fi? — mi-am zis. M-a luat o durere de cap.

(recte, la soacră-mea).

Am fost întîmpinat cu un entuziasm de nedescris. Soacră-mea jubila.

...Vulpea căzuze nu departe de locul crimei. Pe albul imaculat al zăpezii, parea o flacăra vie. Doar din botșorul fin, nervos, se prelungea o diră subtilă de sânge.

N-am întors triumfător în oraș. Am intrat pe ușă rădîs. Intr-o sacoșă purtam trofeul prețios: blănita roscată a vulpii. Nevastă-mea n-a observat starea de euforie în care mă găseam. Așa e ea. Mi-a luat scurt.

Ar cam fi timpul să te duci după curcan. Mîine e ajunul.

I-am lăsat sacoșul. A luat-o fără entuziasm. Bănuia că o fi un cadou și cum știe că nu mă pricepe la cumpărături, că n-am gust...

Încet, încet a tras alară blana aceea minunată, curățată și perlă frumos de soacră-mea. S-a dus în fața oglinzii și și-a pus-o pe umeri.

— O fi asta moda 1969 — m-a întrebat.

— Da, nu se mai obișnuiește curcan. I-am răspuns, și m-am grăbit spre lesine. Explicațiile le-am amînat pentru cît mai tîrziu.

A. M.

